

10 mesecev v Lyonu

Kot deset letna deklica sem s starši prepotovala celo Francijo. In takrat so se rodile moje sanje o bivanju v tej deželi. Erasmus izmenjava mi je ponudila to izjemno priložnost, ki sem jo seveda tudi izkoristila.

Začelo se je z izbiro mesta. Možnosti, ki sem jih imela so bile: Pariz, Lyon, Nancy in Limoges. Moja želja je bila izkusiti življenje v velikem mestu, zato sta zadnji dve mesti kar takoj odpadli. Končno sem se odločila za Lyon, ker je to krasno mesto, vseeno cenejše od Pariza in tudi bolj varno.

Februarja sem se prijavila z ostalimi a na odgovor sem čakala vse do julija, medtem ko so vsi ostali dobili odgovor zelo hitro.

Po tem, ko sem izvedela, da sem sprejeta, sem morala urediti še zadnje formalnosti. Izbrati predmete, urediti študijski sporazum, urediti stvari za Erasmus štipendijo ipd. Izbira predmetov je bila precej težka, saj je bila vsa dokumentacija samo v francoščini, ki pa je takrat še nisem obvladala. Z nekaj improvizacije sem uspela urediti te formalnosti. Nato pa je nastopilo ponovno čakanje na ostale informacije iz Lyona. Prvega septembra so mi poslali sporočilo, da me pričakujejo 8. tega meseca. Ker na tako hiter odhod nisem bila pripravljena, sem morala v enem tednu poskrbeti za vse; kupiti letalsko vozovnico, pripraviti prtljago in se posloviti od prijateljev. To je bil precej naporen teden, a še napornejši me je čakal. V prvem tednu v Franciji sem morala urediti veliko administrativnih stvari, da sem uredila vsa zavarovanja, mesečne vozovnice in drugo sem tekala od ene pisarne do druge.

Po prihodu sem se nastanila v študentskem domu v bližini fakultete. Dobila sem malo sobico v tretjem nadstropju bloka. Opremljena je bila s posteljo, pisalno mizo, umivalnikom in veliko omaro. Tuši in wc-ji so bili skupni za celo nadstropje. Sprva se mi je zdelo to malo nerodno – hoditi po hodniku do tuša, ampak sem se hitro privadila. Za to sobo sem plačevala 140€ na mesec.

Kmalu sem spoznala ostale študente iz tega doma, med katerimi je bilo tudi veliko ostalih Erasmusovcev (iz Španije, Nemčije, Mehike, Peruja, Belgije, Italije, Kanade...), s tem pa se je začelo tudi moje družabno življenje v Lyonu.

Sprva mi je težave povzročalo predvsem moje neznanje francoščine, a situacija se je kmalu spremenila, saj sem se bila prisiljena hitro naučiti osnovne komunikacije. Seveda je šele potem postalo res zabavno. Sicer pa tako kot je običajno za Erasmus študente, je bila tudi moja družba večinoma sestavljena iz drugih Erasmovcev, ki pa smo kljub težavam ves čas uporabljali izključno francoščino.

Francozi so bili bolj zaprti in se niso veliko družili z nami, čeprav se je tudi to proti koncu leta močno spreminjalo.

Takoj ob prihodu sem spoznala koordinatorico za Erasmus študente na Fakulteti za farmacijo v Lyonu. Z njo je imelo veliko študentov težave, saj je zelo neorganizirana in bila je nesramna do nas. Sicer pa je slaba organizacija značilna za to fakulteto. Jaz sem se s tem hitro sprijaznila, tako da me to večinoma niti ni motilo, medtem ko so nekateri imeli večje probleme.

Fakulteta za farmacijo v Lyonu je v isti stavbi z medicinsko fakulteto. Stavba je ogromna, stara in pod Unescovo zaščito, zaradi česar je sedaj tudi v prenovi. Potrebovala sem kar nekaj časa, da sem se navadila na vse prepletene hodnike in na številna stopnišča. Predavanja obiskuje le manjši del študentov, saj le ta niso obvezna. Super stvar, ki jo imajo, je "Roneo". Ta je morda še dodaten razlog za malo število študentov na predavanjih, je pa zelo uporaben. Pri tem sistemu gre namreč zato, da sta pri vsakem predmetu določena 2 študenta, ki vse zapiske s predavanj v tipkani verziji posredujejo v fotokopirnico. Tam lahko ostali študentje za pribl. 50€ na semester prevzamejo vse zapiske vsak konec tedna. Tako je poskrbljeno, da vsi dobijo potreben študijski material. Za razliko od predavanj pa so, kot pri nas, vaje tudi tukaj obvezne. Le-te pa so običajno za posamezen predmet strnjene v en teden, in niso kot pri nas razpotegnjene čez cel semester oz. leto (urnik je vsak dan v letu drugačen). Po opravljenih vajah se piše izpit in napiše poročilo, vse to pa je nato ocenjeno in šteje k končni oceni izpita. Tako si študentje čez celo leto pridobivajo ocene.

V Lyonu sem opravljala 17 predmetov. Sliši se res veliko, vendar je vsak od njih toliko manj obsežen. Moram pa reči, da mi je francoski način študija veliko bolj všeč kot naš. Je zelo praktično usmerjen, študentje že v drugem letniku začnejo z učenjem različnih konkretnih učinkovin, njihovim delovanjem ipd. Veliko se dela na praktičnih primerih.

Študij je veliko bolj klinično naravnano kot pri nas. Všeč so mi bili tudi predmeti, kjer se neko temo obdelava z različnih zornih kotov, npr. pri predmetu Ledvice so predavanja iz fiziologije, patološke fiziologije, semiologije, farmacevtske kemije, farmakologije in drugo. Tako je res vse skoncentrirano okrog neke teme, učenje je lažje in na tak način se predvsem veliko zapomni.

Ker pa tudi tukaj brez izpitov ne gre, moram povedati tudi nekaj o tem. Izpitna obdobja so veliko krajša kot pri nas. Prvo obdobje v začetku januarja traja en teden. Jaz sem v tem tednu imela 7 izpitov. V drugem obdobju sem imela 10 izpitov, trajalo pa je samo 3 dni in sicer konec maja. Ti grozdi izpitov človeka povsem izmučijo. Je pa malo smešen občutek, ko se veliko in dolgo učiš, nato pa vse mine v treh dneh. Na rezultate je potrebno nato zopet dolgo čakati. Zimski in poletni so namreč skupaj objavljeni v sredini julija. Kdor ne uspe izpolniti pogojev za višji letnik (ki so pri njih drugačni kot pri nas), mora na popravo konec avgusta. S tem se tudi zaključi šolsko leto.

Erasmus študenti smo imeli to prednost, da smo na izpitih lahko uporabljali slovarje, za izpit smo imeli za eno tretjino več časa od ostalih in pisali smo v posebnem prostoru.

Sedaj pa še nekaj stvari o Franciji in Lyonu.

Francija je ogromna država z 62 milijoni prebivalcev. V njej lahko najdemo vse od najvišjih gor v Evropi do krasnega mediteranskega morja in atlantskega oceana. Ima velika mesta kot so Pariz, Lyon in Marseille, kot tudi male vasice, nekatere so nespremenjene od srednjeveških časov dalje.

Lyon je z 1,7 milijona prebivalcev drugo največje mesto v Franciji. Nahaja se v pokrajini Rhone des Alpes. V bližini je Ženeva, nedaleč stran Mont Blanc, hitro pa se pride tudi do mediteranskega morja. Pariz je sicer oddaljen okrog 500 km, vendar TGV vlak omogoči, da prekosimo to razdaljo v slabih 2 urah.

Mestno jedro obdajata dve reki –Rona in Saona. Zgodovina mesta se je začela že v času starega Rima, iz katerega lahko najdemo par ostankov, kakor je npr. rimski amfiteater. Mesto je polno gotskih cerkva, sicer pa je s svojimi klasičnimi stavbami precej podobno Parizu. Ima tudi renesančni del, ki je zaradi posebne gradnje pod Unescovo zaščito. Mesto je zelo urejeno in čisto.

Imajo zelo dobro urejen mestni promet. Z metroji, tramvaji in avtobusi lahko pridejo na vse konce mesta, vozovnice pa niso pretirano drage (šolska mesečna vozovnica stane 30€ uporablja pa se jo lahko za vse tipe potniškega prometa). Zelo praktična so tudi kolesa, ki si jih lahko sposodiš na več kot 500 točkah po vsem mestu. Za samo 1€na uro se lahko odpelješ kamorkoli in kolo tudi vrneš na katerikoli točki v mestu.

Mesto je polno ljudi različnih narodnosti in kultur, kar se odraža v tem, da je polno različnih festivalov. Festival latino-ameriške glasbe, festival afriškega filma, festival indonezijskih slikarjev ipd. Ves čas se je nekaj dogajalo, vsak dan so bili po mestu brezplačni koncerti, razstave, zabave... Veliko je tujih študentov, zato je organiziranih tudi veliko tematskih zabav za njih. Udeležiti se vsega je bilo tako praktično nemogoče, jaz sem se vseeno potrudila izkoristiti največ kar se je dalo.

V tem letu sem pridobila ogromno nepozabnih izkušenj. Postala sem veliko bolj samostojna, pridobila sem veliko dobrih prijateljev, katerih ponovno snidenje komaj čakam. Naučila sem se novega jezika, spoznala različne kulture in seveda preizkusila drugačen način študija farmacije.

Če bi ponovno izbirala za Erasmus izmenjavo, bi bila moja odločitev enaka. Imela sem se res "fajn".

Približne cene:

- soba v študentskem domu: 140€
- kosilo v študentski menzi: 2,80€
- kava v baru: 3-5€
- pivo v baru / klubu: 5-8€
- kebab: 4,5€
- mesečna vozovnica: 30€ za mlajše od 26 let, 25 za vse s štipendijo
- hrana v trgovini: kot pri nas, razen meso, zelenjava in sadje je opazno dražje

Če ima kdo kakšno vprašanje, me lahko kontaktira na:

katjasrpan@gmail.com ali 031 866 513

